

pa ga moja zlata Ljubica ne morem ti povedati, kako brez
srčca sem speš predral tvojo pošto. Tako dosti in blizo te-
pega si mi našivala, da preuščam, če sem vsega tega
res vedel. Kako zelo rad te imam, češ, toda radi se mi,
da ta moja zares nezmerja in brezprimerja ljubica
mreno ne odvela tega kar mi daješ ti. Ah! češ, kako
zelo, zelo dvaleš me tu za vse to. Mojina ljubica je
mi več ljubica, v njej je rajsko me, kar je dobrega, ple-
menitega in posebnega, ta mojina ljubica je daleko
prezoblja meje ljubavstva in golega oboževanja. Ne
več je. Klidra so postala najsvetlejša, najlepša člo-
vela na zemlji. V dneva v dan čudim, kako sem velič-
in ti si me Babega uročila. Starenila si iz mene
presrečno čuje in me, kar je bilo lepega v meni so je
bodošča preradila po zvestini. ~~... in ljubica~~
noh, Ah! češ, da si mi šel v odprta vrata, da prej sploh
videl nisem. Nisem videl kolpeva, nagelju same
niso delali, pač delali so, kar so ljudje tako govo-
rili, toda zdaj čudim sploh vseh, sploh barvo, ki se
mi je zdela prej rdeča in mi več zdaj pa je v
toj barvi čisto nekaj drugega, je sreča, kralj, kre-
tenje, sbratba oči dila si me, videla si vame
zibljaje. Kako dojemam zdaj umetnost, literaturo,
čisto drugače, Ah! češ, politična sta ti z solzami
v očeh pristredovala mičkene, drobne stvari, ljubica,
moja zlata, dobra punčka, se je zdaj v meni tako raz-
velo da ne morem prebrati česa lepega, ne da bi
imel solza v očeh. In me to si sploh v meni ti.
Kako si, ^{me} drignila, kako oči rdeča!

2
Opusti klada moja hudeca, da sem ti kazujic tako malo
kajisat. Bde goti sem inel zoderam, pa misem mogel.
Zda so zane kofet cele"... Opusti da se za nje kofe
posluhyem tako velik zavor. Odravel sem in sicer jo
bolavoma. Zda so o de roki kofet čisto gladki in kore-
gori do prileš' rok, boš tako videla le še sledove
vega tega hudeca. Zda pa kaj ti odgovorem na rea-
lne" strani mojega pisma. Glede tvojih bodi kar tres liti,
sicer so to res pravi nadležne živale, toda v tvojem
primeru, ti ne bodo storile nič drugega. Bodi tres liti,
tudi jaz sam, kadar le pride in k namo skupaj ji na-
ročam in zaživem, naj se črni čim bolj odloči in ne
nikar ne hodi po gostilnah. Levi je dolečas! Lejo
razumeam, toda karjo ni gostilna. Jo bom še jaz
čital, saj me bo udobala. Tudi meni je zeblo, da je
oddelala stvarovanje sistem Malaja. Prevedel sem
ji komurkoli oddajati stvarovanje, toda ni me do-
zela poslušati. Opustil bom še enkrat z njo, stvarovanje
ne bue oddati pod nobenim pogojem, kado je
zibot' razlogov. Le se je zibot' malat le velil, se bo
moral izbeliti. Ko sem mami rekla, da ne bue oddati
ni bogor, mi je dejala, da ne bo v tvoji sobi, pač pa
v ziboti srednji sobici. Praviš, da si o tem že govorila
malayu in mami, tudi jaz bom še enkrat govoril
z mamo, kajti sobe nikakor ne bue oddati, pa naj-
bilo srednja ali katerekoli. Glede denarja ji sobe
prav gotovo ni treba oddajati, kajti jaz bom dajal
mami vsak mesec najmanj 300 lit. Sem namreč
speč v službi, v ziboti o kateri sem ti pravil.

Služba je dobra, nezaporna in sem zelo zadovoljen z uo-
bami. Po dolgem času sem seendar enkrat prišel k
svoji soprogi. Po njej zveva pa se prevažam in sem int-
slušil hvot' fit. Torej glede denarja boji unika me,
kar bom migel, bom dal manj. ^{*} Kdaj pa seveda, kar
se moram veseliti pravi. Od znanja, izven kloba,
kajja se ne vem bočno, na volcajskem nečje, sem ddi
kova bilo, da lahko nas'opim, če dnočem seveda službo
služba bo baje izredno lahka in nezaporna in bo isto
s'prokovo su skladu z mojimi potrebami. Pravi, da
mi bo dobro in da bi se tudi' potrdil lahko s spre-
meu bo kraka in s'povodaja, ki ga imam kdaj
fako plačnega, da ne odlašam, se dni v ujetu.
Kljubo bi nas'opil lele čer kad mesec. Pravi, da
se kaj misliš o tem, čemu se ponudba ne'idi
fako slaba. Prebator pa bom, kaj bi službo sprejel
ali ne, počakal, da se pravi kaj fako pravo uban,
da se boš' smalu) in se zora potem o tem dogo-
vorila. P'ri pa mi veens, kaj misliš o tem. Ni ne
ves, koliko breperim in presajam o'agi. Pravi
zeden se mi je steteru uoč' banjalo o'agi. Pravi
rečkrat da bi se praila. Preveča bi bil, da bi se
res!!! Tudi' čimni se vedno taya o'agi in tudi'
nemu ekob'čnemu gos'podu se je sanjalo in vse mi
da bi se praila. Q'ad bi lahko rekel: Bile so ta-
nje draga moja in seendar koliko rednice v njih...
Jas' pravo apam in vem, da ne bom razvleči
upaj tudi' bi moja klada pun'ča!

4
In me dar si ponilam in kar s'viciu dabo, se mi videl
ne kataljij. Je mnogo več si moral storiti! Saj vna
gubica moja klata, vna, saj ne bo tako dolgo bo
boda ka vedno, čisto ka vedno skafaj in fakrab
vos' sporuata, da je do kar si dajem olanes, četrat
z veixmeruo l'p'berajo le Polica tega, kar si
vna se dal in česde si vedna. Braga moja da
za Gubica, ali veš kaj sam sporual, da se na Toga
pisma ne da dolgo karjati, midiam, na tog nacin
izrokanja o kajini Gubici, klato lepo si mi
pisala o bistru obruciu ki ga postuje, in o vsem
druceu. Tako lepa dobra in tako potvrdjena so
Toga pisma. Klato le kako si se to kataljil dajje,
Ali veš, da vsemu nič' udega napisal, c'leje sem udeč
bral: za vse na sveu uora in uedi cloek vsaj majken
prostor... in jaz tega prostora ni mam in tako vsemu
ni česar napisal. Pa mislim, da vna kmalu napisal
in si vna kmalu navel kak majken prostor. Pravič
me, če bo kmalu souce. Ja si po pravici povem, vidim
se vsem tako vedno in iskreno zaupal in veroval,
da bo kot zdaj. Zmeraj o baken upaju mislim vna
vade in si kar ne uorem jatuo preobzabiti sreče,
ki maju se čaka. Ker izgleda da vos' prišla ven se ka=
ekrat ne vna prisel obiskati. Pe pečenee je se vare=
jeu in si ga si vedno poljem. Veseli me, da si ješ uleki
je čisto dobra kadeva, ali ne? In se obvisine, ki mi
jok sporoča sem potvrdil gospodu ki si je skomandir
nal boljšo, za vse kar pisješ, vna brez srzi. Postavne
od borice čime in vek. Tisoč in se več polju vna od t'jega mozi

5

Pisma, ki ga pisal^v mojemu^v se^v ničem^v oddal, kaj^v si^v do danes
(Zorka) se^v mi^v prišla^v k^v dobri. V^v listem^v tu^v Parju^v mederi^v mi^v
preba^v k^vou^vti^v ber^v ne^v bo^v nič^v opravila. Je^v brez^v posta^v mi^v
se^v oloma^v za^v bravo^v ne^v da^v nič^v česa^v, tako^v da^v do^v dese-
dno^v stradajo^v do^v mi^v je^v postala^v žena, Zvezek^v s^v črta^v
mi^v dobi! Pisma^v od^v tebe^v sem^v dobil^v pa. To^v je^v sed. Zadnje^v
sem^v dobil^v prepovedo, da^v si^v ne^v morel^v prid^v obiskati.
Posto^v dobival^v vedno^v papere^v čisto. Si^v moja^v menda
vedu. Oprosti^v mi^v, da^v kar^včemu^v do^v kobilica^v k^v eae
stvari^v ma^v drugo. Tistega^v pisma^v o^v katerem^v si^v obri-
hnila^v shagor^v med^v vsticami^v mi^v shagor^v mi^v dobi-
la, mi^v imelo^v misla^v dajati^v ji^v ga, ker^v istočasno
tva^v odgovorila^v na^v tvoje^v prejšnje^v pismo. To^v je
grafije^v ki^v jih^v k^veliš^v do^v sedu^v dobi! Ja^v z^v vsem^v, da
boš^v ves^v čas^v do^vblet^v se^v ne^v bodo^v izpačili^v o^v bolnici. Ter-
jame^v si^v da^v si^v rada^v čimprej^v iz^v je, toda^v peeno
je^v bolj^v se^v bi^v v^v bolnici^v kot^v pa^v v^v kabi^v in^v terapiji,
če^v se^v ne^v bi^v iz^vposbilo. Temu^v priavero^v se^v tudi^v
vedu, da^v ne^v boš^v izgledala^v k^vak^v vsej^v svoji^v bolečni
zdrava. Ja^v si^v čimprej^v la^val! Rekl^v pa^v so^v mi^v
da^v boš^v ob^všla^v v^v bolnici^v kolikor^v časa^v bo^v le^v mogla!

Kako zelo hrečča sem kadarkoli govoriš o najini ljubetini.
 Le če se ti ve do jeulje! Ali me boš potem, ko boš pri-
 šla nazaj k meni, spet prebicala tega, kar mi
 zdej tako dobro dela? Da bi me požala po lice,
 kako čudovita si prečudovita. Ne misli, klada
 moja ponačha, da sem ti a listem naspevanja,
 potem, ki sem ti jih priložil, kaj očital. O! listo
 karob ne! Kako ti je le mogel kaj očitati? Če bi se
 je zdelo da ti očitujeu karob, tega, ker ti niseu
 ničesar ^{drugega} omenil o Franjožu. Ali ne veš, kako se
 v mojem pad in ali ne veš, da čisto natanko sem
 kako je bilo med nama dogovor. Taj venclor
 mi si izgovarila ničesar, nisi za dobri uico Gu-
 bekni niseu obkrožala. Taj si čakala samo na-
 me, če od tega početka, kajne, moja zla da
 dobra, lepa ponačha. Pisala si mi picee la lbo
 preta nič tako! Očitala pa ti, neent neka! Pišeš mi
 "ne boj se, ve bom uvidela tako, da ne bo nobal uadež na
 meni" Kako ti le pride kaj takega na misel. Govoriš tako
 kot da bi bila smadeljevanja. Ti moj zlati, dobri angelj,
 češ ne bodi venclor in o neimeni